

Othello woont in een glazen huis

THEATER

Othello van Toneelgroep Amsterdam. Regie: Ivo van Hove, vertaling: Hafid Bouazza. Gezien: 1/2, Stadsschouwburg, Amsterdam. Daar nog t/m 8/2 (m.u.v. 3/2). Tournee.

'Ouderwets goed,' zoemde het na afloop door de schouwburg, en: 'Ivo van Hove is terug.' Alsof hij de afgelopen jaren niets bijzonders heeft gemaakt. Nogal overtrokken; zijn laatste producties waren zonder uitzondering spannend. Alleen won de vorm het nogal eens van de inhoud en zagen we soms vooral concept.

Bij *Othello* zijn vorm en inhoud in evenwicht. Het ziet er niet alleen prachtig uit, er wordt ook nog een mooi verhaal verteld. Nu is de basis natuurlijk goed, want met Shakespeares *Othello* haal je als regisseur een van de meest meeslepende tragedies in huis: de geschiedenis van een gevierde generaal die, meegesleept door listen van zijn gepasseerde vaandrig Jago, zijn eigen graf graaft.

In de vertaling van Hafid Bouazza is de moor Othello een Arabier. Hij verwerkte flarden Arabische poëzie in de tekst, maar bleef verder dicht bij het origineel. Het is geen snelle vertaling, gelukkig maar. Zijn taalgebruik is eerder plechtstatig, passend bij de militaire omgangsvormen.

Bouazza leverde een echt acteursstuk af, dat in de kraakheldere regie van Van Hove volop tot z'n recht komt. De regisseur knikkerde alle bijfiguren eruit

en concentreerde zich op de liefdestragedie van Othello en Desdemona, het huwelijksgeluk dat door Jago wordt bezoedeld.

Het beeldschone decor van Jan Versweyveld illustreert hoe Jago de militaire orde ondermijnt en verwarring zaait. Aanvankelijk zien we een kleedruimte, netjes omzoomd door meterslange zee-groene gordijnen. Als Jago eenmaal zijn plannen heeft ontvouwd, is het afgelopen met de rust. De kleedrekken waaien om en de gordijnen komen met grof geweld naar beneden.

In de chaos schuift een glazen kamer naar voren (het kasteel), waar zich de intriges zullen voltrekken. De elite woont in een glazen huis, symbolischer kan bijna niet.

Als het glazen huis naar voren komt, staat Jago (Roeland Fernhout) er bovenop, als een aanvoerder op een oorlogsschip. Fernhout speelt de sluwe vaandrig ingetogen - zijn spel neigt naar kleurloosheid, dat is jammer. De echt gevaarlijke Jago komt daardoor maar een enkele

keer naar boven. Huiveringwekkend is hij bijvoorbeeld in een drinkgelach met Cassio. Daarin haalt hij de officier over om wijn te drinken, in de regie van Van Hove een bijna erotische verleiding.

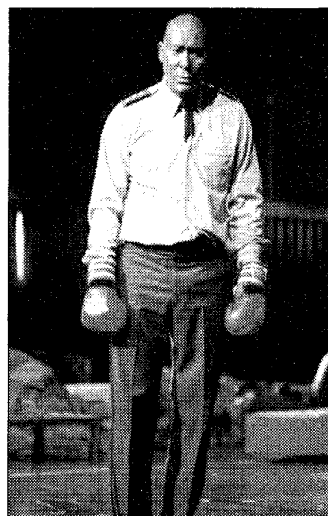
Hans Kesting (fijn dat hij weer terug is bij TA) is perfect gecast als Othello. Zijn bekende volle stemgeluid en staccato dictie zijn een generaal waardig. Hij maakt van zijn Othello een geknakte

man, verward door de omstandigheden. De liefdesscènes met Desdemona speelt Kesting ontroerend onbeholpen. Van Hove legt nadruk op Othello's poging om lief te hebben.

Tegenover de brede Kesting staat de tere Karina Smulders. Ze geeft een droomvertolking van Desdemona, naïef en krachtig, met de uitstraling van Lady Di. Ook Anneke Blok speelt een sterke vrouw: Emilia. Haar aanklacht tegen het bedrog gaat door merg en been.

Kan liefde de wereld redden?, stelt Van Hove zichzelf de vraag. Nee, zou je zeggen als met de vrouwen de waarheid wordt vermoord. Maar toch gloort er hoop. Othello eindigt namelijk met: "Ik kuste je voordat ik je doodde en nu ik mijzelf dood, wil ik sterven op een kus".

MERIJN HENFLING

Hans Kesting als Othello.

